

עין משפט
נר מצוה

מוסף רש"י

[illegible]

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

רבינו חננאל

[illegible]

כל אחת דקמיני נחמתינין ארבע
 אשמות הן ין אמר שבעה שאין לך
 בידי כלל מכן יחד ויך דדר שבעה להו
 נשבע על מן ומין נבדו ין כאר' ד'
 שבעות ומילתא דר' יוחנן קיימא בין
 אירשא דקמיני אינו חייב אלל אחת
 בין אפיסא דקמיני חייב על כל אחת
 ומין ואשבעותא דכללל דלילו אג'
 שבעות דפרטא ליכא לאוקומה שהר'
 אין ממין אחד שזה פירוטא ומן
 כפירת מתן צעיק: **הכא מלי** מי
 פליגי בה גמי דר אחא וריבנא במתני'
 לחיביה ד' חדא אשלא אורל ותלמא
 אפירושא דפרטא: **מי מתים איניש**
נפשיה לפחוס מכשיעור לא גרסינן
לה ויטעיה הוה: דהא **אי שבעת**
והדר אי שבעת מיחייב פריש. דכל
 שעתא שבעת ממונה קא כפר ליה
 דמתן כפ' שבעתא ופירושא (תקן ליה)
 השביע עליה ה' פעמים ודכר חייב
 על כל אחד ואחד הילכך כי גמי אמר'
 שבעותא דכללל שבעותא בלפני נפשה
 היא איכא חילולא אשבעותא דפרטא
 אכל גמי שאלא אורל אי כ"ד אחא
 בכללל לתימיה שבעות בלפני נפשה
 ואמר עמלו בכל המינין אפרטי מו מי
 מחייב חרין כדכר מושעט שבעה הוה
 עליהן ואין שבעות חלה על שבעה:
מלי שגא רישא כו' קס"ד נביה
 ועריפיה גמי אורלין שאינן דרחין הן
 ה"ל נפשיה. כלומר לא קושיא אחרת
 אין כאן וי' לה מירוק. וכן דוכמא
 דליכא ה"ל לא קשיא יש קושיא גדולה
 מזה: **בכולל** שפירש ואמר שבעות
 אלא אורל גיבורה ופירוטא:

ודלמא ע"י תערובת
 וכן של כוסמין פת
 לחלק: שבועה שלא
 הרבה אינו חיוב שלא
 להתם אמרת מיתרא
 אלא הכא מאי הוה
 נפשית ממשקן אחרינ
 הכא במתנין לפני ע
 שבועה שלא אשתה
 דלא שתינא אחרינ
 שבועה דלא שתינא
 אלו דלא שתינא
 מהכי שתינא אלא
 שלא אשתה ממין אל
 דלא שתינא הא אינה
 שלא אשתה אלו ומ
 דרב איקא אמר "במסמ
 דאמר לו כור ושתה
 דהיה לו לומר שבועה
 וישמן ודבש למה לי לה
 תנן תת לי ה
 שיש לי בידך שבועה
 אינו חיוב אלא אחת
 חטין ושעורין וכוסמין
 ואחת ואל"י יוחנן
 מצטרפת פליגי בה
 אמר אפרטי מיתייב
 אמר אכללי נמי מיתיי
 הכי השתא התם מי
 אפרטא דהא אי מי
 מיתייב תרתי הכא א
 ככללא אפרטי אמאי
 הוה: שבועה שלא
 קשיא אמרת שבועה ע
 שאין ראוין לאכילה וש
 לשתיה פטור והדר ת
 ואכל נבילות וטריפות
 מאי שנא רישא דפט
 דחביה הא לא נמי
 במפרש מפרש שמי
 מושבע מדר סיני ה
 יוחנן דאמרי "בכולל
 דברים האסורין וריש
 מוצא אלא אי "במפר
 דרבנן אי כסתם אליב
 ארם אוסר עצמו ככ
 יוחנן דא אמר ככ
 למתנין דכרי הכל א
 אמר כר' יוחנן אמר לך

למקומה ומיהר להסביל אל
אלה אלה בני עשרה, שלמי משכנע עליו מפני ועל ידי נטישה של אולם נחם נאמר
המשכנע של אולם נחם אומר עמנו בכל שהוא, הכולק הא קדמיה חייב, אי כרנבן מפרה
מפרה ליה חקמקין ליה אפילו נחם, ור"ש פטר, ר"ש לעמיה דלמר בכל שהוא